

మచు

వదిరె సూక్ష్మ

13.10.2005

కొసల్య సుప్రజా రామ పూర్వ సంధ్య ప్రపర్తతే.....' రేడియోలోంచి మంద్రంగా, మధురంగా వినిపిస్తుంది సుబ్బలక్ష్మి గాత్రం. మఱ్ఱు తెరలు చీల్యుకుని అరుణవర్షంతో తూర్పుదిక్కును వెలిగిస్తున్నాడు సూర్యుడు. పట్టల కిలకిలారావాలు ప్రకృతికి సంగీతాన్ని అపాదిస్తున్నాయి. పశువుల కాలిగిట్టల చప్పుళ్ళు మంజీరనాదంలా ధ్వనిస్తున్నాయి.

కోడి కూసింది. ఊరు మేల్కొంది ఊరితోపాటు ఆ జల్లూ మేల్కొంది. చుట్టూ ప్రహరీతో పెద్ద మండువాలోగిలి జల్లు అది. విశాలమైన అరుగు.జంటి ముండు బియ్యపు పిండితో వేసిన ముగ్గు సంప్రదాయానికి నిలువెత్తు నిదర్శనం.... సదాచారి.... ఆ జంటి యజమాని. వయస్సు సుమారు అరువై ఏళ్ళుంటాయేమో. ఆప్రాంతంలో పేరుపొందిన జ్యోతిష్య శాస్త్రివేత్త. మామూలుగా చూస్తే ఆయనకు అరువై ఏళ్ళుంటాయని ఎవరికీ అనిపించదు. కానీ పూర్తిగా కాకున్నా అక్కడక్కడా ముడతలు పడిన శరీరం ఆయన వయసు ఇంతని చెప్పంది. పాలభాగంపై విభూతిరేఖ తణుక్కున మొరుస్తోంది.

పూజ ముగించుకుని వరండాలోకి వచ్చాడు సదాచారి. ప్రతీరోజూ దినపత్రకలలోని వారఫలాలు చూడడం ఆయనకు అలవాటు. ఆప్రాంతంలో కొండోగోపో చదువుకున్నవాడు, మంచి పాండిత్యం కలిగినవాడు కావడంచేత ఆయనంటే అందరికీ ప్రత్యేకమైన గౌరవం. ఆయనకు దైవభక్తి ఎక్కువ. వయోభారంచేత కీళ్ళునోప్పులు మొదలయ్యాయి కోన్ని రోజునుంచి.

వరండాలో వాలుకుర్చు 'ఈయన సేవకే నాజన్మ అంకింతం' అన్నట్లు సదాచారి రాక్కకె ఎదురుచూస్తుంది. చేతిలోని పేపరును ఎదురుగ ఉన్న టీపాయ్ మీదపెట్టి వాలుకుర్చులో కూలబడ్డాడు సదాచారి. కిర్రుమంటూ మూలిగింది వాలుకుర్చు. కూర్చుడం కుదరక కాసేపు కిందికి పైకి జరిగాడు. లాభంలేదు... ఈసారి కూర్చువడం కుదరలేదు, కాసేపు ఎడమకీ అట్లుపైన కుణికీ జరిగాడు. ఈసారి బాగానే కుదిరింది 'దీనికి.... నాలాగే

వృధ్యాప్యం వస్తోంది...’ మనసులోనే అనుకున్నాడు, తనమాటకు తనే ఉసారి చిన్నగా నవ్యకున్నాడు.

పేపర్లో వారఫలాలు చూడసాగాడు. దానిని చూస్తూ నోసలు ముడిచిగించి, కాసేపు ఆలోచించి ఆశైన సంతృప్తిగ అనిపించి చిన్నగా నవ్యకున్నాడు. ఆయన నవ్యకు నిన్నజరిగిన సంఘటన కూడా తోడయింది. ‘తనకసలు ఉద్యోగప్రాప్తి ఉందో.... లేదో...చూడమంటూ వచ్చాడు ఒక యువకుడు. కుర్రవాడు బాపున్నాడు. చదువుకూడా బాగానే ఉంది. కాసేపు జాతకచక్రం వేసి అటూ ఇటూ అన్నీ చూసి ఈ రోజు రమ్మని చెప్పాడు సదాచారి. ‘పాపం తను చెప్పే మాటకోసం అతను ఎంతో ఆదుర్దాతో వస్తాడు’ మనసులో అనుకున్నాడు సదాచారి.

వంటింట్లో నుంచి పెద్దగా ఏజిల్ ఏనిపించింది. ఈరోజు టిఫిన్ ఇట్లీ చేస్తోందో..... పోంగలేషైనా చేస్తోందో అనుకుంటూ ‘అమ్మా! రత్నం ఒకసారి పొయ్యమీద ఏముందో చూడమ్మా.....’ గట్టిగా పిలిచాడు సదాచారి. రత్నం సదాచారి కూతురు. వయసు ఇరువై సంవత్సరాలు. టిఫిన్కి అంతా సిద్ధంచేసి పొయ్యమీద పెట్టి పెరట్లోకి వెళ్ళింది రత్నం. ఏరిసి ఏరియని గులాబీ మొగ్గలు..... ఏచ్చుకున్న మల్లెలు..... ఇంకా రకరకాల పువ్వులు సువాసనలు వెదజల్లుతూ పందిరంతా పూల మొక్కలతో ఆ పూలమొక్కల మధ్య తనుకూడా ఒకపూలతీగలా భాసిస్తోంది రత్నం.

తండ్రి కేకతో కోస్తున్న పూలను బుట్టలో పెట్టి వంటింట్లోకి పరిగెత్తింది రత్నం. మంజీరనాదం మనసుకు తాకింది సదాచారికి. వంటింట్లో మొదలైన ఉదయం సందడికి ఒక్కసారిగా చనిపోయిన భార్య గుర్తొచ్చింది. ఎంతో అనోయస్యంగా గడిపారు భార్యాభర్తలిద్దరూ.

తను భార్యకంటే వయసులో పెద్దవాడైనా, సంప్రదాయ కుటుంబం, గౌరవం కలిగిన వంశమని శారదను తనకిచ్చి పెళ్ళిచేశారు. చిన్న పిల్లయినా ఎంతో మర్యాద మన్నన కలగలిసిన శారద తనజీవితంలో వెలుగులు నింపింది. కలకాలం కలసి జీవిస్తామని చేసుకున్న వాగ్గానం మర్చిపోయి, ప్రసవం కష్టమై చనిపోయింది శారద...తనను ఒంటరివాడిని చేసి. తల్లి పోలికలతో పుట్టింది రత్నం. ఫుల్లుఫుల్లుమని నట్టింట్లో రత్నం

తిరుగుతుంపే.... చనిపోయన భార్య గుర్తిచ్చింది. అమె జ్ఞాపకాలతో మనసు ఆర్ధగమయింది. కళ్ళుల్లో చిన్న కన్నటి తెర అడ్డుపడి.... కళ్ళు మసకగా అయ్యాయి. కళ్ళుబోడు తీసి తుడుమకుని మళ్ళీ పెట్టుకున్నాడు సదాచారి.

‘నాన్నా..... కాఫీ!’ వేడివేడి కాఫీ చేతికి అందించి పూలకుండీల పనిచూడసాగింది. కుండీలు శుభ్రం చేసి అవసరమైన వాటికి నీళ్ళుబోస్తా ఆపనిలో నిమగ్నమైబోయింది రత్నం. పొగలు కక్కుతోంది..... వేడివేడి కాఫీ. సువాసన ముక్కుపుటాలను సోకింది. గట్టిగా వాసన పీల్చుకుని..... ఒక్కుక్క గుటకా తాగసాగాడు కాఫీ. ఒక్కుగుటక లోపలికి పోగానే సదాచారి నరసరాలలో కొత్త ఉత్సేజం నిండింది.

ఘపర్వాజ్లో పువ్వులు సర్పుతున్న కూతుర్ని గమనించాడు సదాచారి. ఏవో కొత్త సిగ్గులు ప్రవేశించాయి అతనిలో. అమె శొందర్యం మొదటిసారి గమనించిన సదాచారి ఒక్క నిమిషం తొట్టుపడ్డాడు. అల్లిన జడనుండి విడిపడిన వెంట్లుకలు గాలికి కదులుతుండగా..... దొండపండులాంటి ఎర్రని పెదవుల నుండి ముత్యాలు రాలినట్లుగా సన్నగా నవ్వింది రత్నం. ముత్యాలు పేర్చినట్లున్న పలువరస తళుక్కున మెరిసింది. నింగినుండి నేలకు దిగిన చంద్రబింబంలా..... కోమలమైన తీగవంటి ఆమె శరీరం లేయెండకాస్తున్న తూర్పుదిక్కులాగా వెలిగిపోతుంది. ఉన్నతమైన నాసిక తామరపువ్వుల్లాంటి కళ్ళు..... నవ్వితే మెరిసే పళ్ళు.... చూస్తున్న కొద్ది సదాచారిలో ఉత్సాహం అధికం కాసాగింది.

ఆకస్మాత్తుగ అతని పయస్సు వెనక్కి జరిగింది. యవ్వునంలో..... పాతికేళ్ళ యువకుని ఆలోచనా పరంపరలో పడి కొట్టుకుపోతోంది మనసు. కూతురిలో తన భార్యనే చూడసాగడు. ఒక్క క్షణం స్త్రీ పట్ల ఆకర్షణకు గురయ్యాడు. మనసు వశం తప్పుతోంది. ఆ నిమిషంలో అతను జ్యోతిష్య శాస్త్రవేత్త కాదు...అలాగని తండ్రి కూడాకాడు. యవ్వునం ఉరకలేసే నపయువకుడు. చూస్తూ ఉండాగానే ఆలోచనలు శృతిమించి..... ఉద్దేకంతోపాటు ఉద్యోగం పెరిగింది. ఆమెను తాకాలనిపించింది.

చటుక్కున లేచాడు కుర్చీలోంచి. బరువు దిగిపోయినందుకు హయిగా వున్నా ఉన్నచోటునుంచి కదలడం వల్లనేమో వాలుకుర్చుకి చిన్న ప్రకంపనలు పుట్టి ఉఁగసాగింది.

తెగీ తెగని ఆలోచనలు..... తడబడే అడుగులు..... మెల్లగా చేరి రత్నం వెనుక నిలబడ్డాడు సదాచారి. శరీరం నుండి చందనం వాసన.... భార్యతాలూకా జ్ఞాపకాలు అతనిలో కోరికలను మరింత పెంచాయి ఆక్షణం. మనసు స్వాధీనంలో లేదు. ఆహ్వానం పలికినట్లున్న సన్నని భుజాలు..... అతన్ని మరింత ఉక్కెరిబిక్కెరి చేయడంతో..... తట్టుకోలేక భుజాలు అందుకుండామని చేయచాచాడు.

‘ట్రైంగ్.... ట్రైంగ్.....ట్రైంగ్.....’ ఒక్కసారిగా కాలింగ్బెల్ మోగడంతో ఉలిక్కిప్పడ్డాడు. అప్పటివరకూ ఉపోలోకంలో విహారించిన మనస్సు.... ఒక్కసారిగా తేరుకొని వాస్తవంలోకి వచ్చాడు సదాచారి.

ఏ భావాలూ లేని రత్నం.....తలుపు తెరవాలని వెనుదిరిగింది. అదోరకం చూపులతో వెనక నిలబడ్డ తండ్రిని అదోలా చూసింది. కనురెప్పుల నుండి సిగ్గుజారి బుగ్గలాపై పడి మెరిశాయి. చిన్నగా నప్పుకుంటూ వెళ్లి తలుపు తీసింది. రాకూడని ఆలోచనలు కలగడంతో తప్ప చేశానన్న భావంతో సిగ్గుతో తడబడుతూ, తత్తురపాటుతో మళ్ళీ వాలుకుర్చులో కూలబడ్డాడు..... వాలుకుర్చు వెక్కిరిస్తూ మూలిగింది. వరండాలోకి వస్తున్న యువకుణ్ణి చూడడంతో ఎక్కుడలేని సిగ్గూ కలిగింది సదాచారికి. అందరికీ జాతకం చేపే తనకు ఈ పిచ్చిపిచ్చి ఆలోచనలేంటో..... అర్థం కాలేదు సదాచారికి. ‘రత్నానికి వెంటనే పెళ్లి చేసెయ్యాలి అనుకుంటూ గట్టిగా నిట్టూరాచాడు.